

Folketingets Lovsekretariat

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sim@sim.dk
www.sim.dk

Sagsnr.
2016 - 1244

Medlem af Folketinget Pernille Schnoor (S) har d. 5. februar 2016 stillet følgende spørgsmål nr. S 612 til social- og indenrigsministeren, som hermed besvares.

Doknr.
320781

Spørgsmål nr. S 612:

Dato
12-02-2016

”Hvordan forholder ministeren sig til, at stigningen i antallet af børn, der anbringes i pleje i forbindelse med Barnets Reform, betyder, at langt flere børn anbringes med meget komplekse problemer, og er ministeren tilfreds med, at kun få børn (310 børn ud af 6.000 børn) kommer i pleje hos en kommunal plejefamilie, der er sikret en relevant specialisering og en uddannelse, og hvad ønsker ministeren at gøre for at sikre, at alle børn, inklusive dem med komplekse problemer, får det fagligt korrekte tilbud?”

Svar:

Jeg er af den overbevisning, at et trygt omsorgsmiljø med nære relationer til omsorgsfulde voksne er en vigtig forudsætning for en god opvækst. Det er også derfor vi med Barnets Reform var med til at bakke op om, at flere børn og unge anbringes i plejefamilier. Det, mener jeg, er den rigtige vej at gå for at sikre stabilitet og en opvækst så tæt som muligt på andre børns.

Jeg mener ikke, at vi skal professionalisere plejefamilierne yderligere. I så fald risikerer vi at udvande det, der gør plejefamilierne til noget særligt, og vi mister den store styrke, der ligger i plejefamilierne.

Plejefamiliens vigtigste og fornemste opgave er at være en familie og ikke behandlere. I stedet for skal kommunerne tænke langt videre i at give barnet den behandling, som barnet eventuelt har behov for sideløbende med anbringelse i plejefamilien.

Derfor bekymrer det mig heller ikke hverken, at der er børn med behandlingsbehov, som vokser op i plejefamilier, eller at de såkaldte kommunale plejefamilier ikke benyttes i vidt omfang.

Kommunerne har allerede klare incitamentter til at sikre stabile anbringelsesforløb. Hvis en kommune anbringer et barn hos en plejefamilie, som ikke er rustet til opgaven og ikke giver barnet den nødvendige støtte, så er der en stor risiko for, at anbringelsen bryder sammen. Det kan blive dyrt for kommunen på den lange bane, hvis barnet for eksempel efterfølgende skal anbringes på en døgninstitution. Kommunerne har således et incitament til at sikre, at også børn med komplekse behov får det fagligt korrekte tilbud.

Med venlig hilsen
Karen Ellemann